

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ויקרא תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעון ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ויקרא תשפ"ד – סוד השפעת הקרבנות

אפשר לדעת ולהבין, אבל ראשי פרקים כן. ואני מתמצת אותם בפשטות כאן, בעזרת ה'.

אז יש את בורא הבריאה יתברך שמו לעד, יש את העולמות העליונים, ויש את העולם הזה. הקשר בין ה' יתברך לעולם הזה עובר דרך סדר השתלשלות של העולמות העליונים. ואנחנו כאן על ידי המעשים שלנו על פי התורה והמצוות ומעשים טובים, על ידי כונת הלב והמח ועל ידי התפילות ולמוד התורה – מעלים את הניצוצות, מה שנקרא גם 'העלאת מ"ן', מ"ן נוקבין. זה גורם למעלה ליחוד הפרצופים והספירות, ויורד השפע הגשמי והרוחני לעולם הזה.

אם אנחנו מתנהגים כראוי על פי התורה – יורד שפע רב ובצורה גלויה. אנחנו יודעים מי שולח לנו, יתברך וישתבח שמו לעד, הוא שולח לנו את השפע ומשרה את שכינתו בקודש הקדשים בבית המקדש. ואם אנחנו מתנהגים פחות טוב – אז יש פחות שפע ובטח פחות גילוי פנים, עד למצב של גלות מזעזעת כמו הגלות האחרונה הזו, גלות אדום, אלפיים שנה. "מעשיך יקרבוד", "מעשיך ירחקוד". גם בפרט זה ככה, וגם בכלל ישראל זה ככה.

עם ישראל הוא צוות אחד – נרצה או לא נרצה, "ממלכת כהנים וגוי קדוש". ברגע שקיבלנו על עצמנו את התורה בהר סיני – 'נגמר הסיפור', חתמנו על החוזה הזה, הוא נצחי, ואנחנו משלמים את המחיר של החוזה הזה, שזו התורה הקדושה, וסובלים כל מיני סבל ורדיפות וצרות, כי לא פשוט כל כך לעמוד בתנאים של החוזה. יש הרבה דרישות בהלכה שאנחנו צריכים לקיים. וכל ישראל ערבים זה לזה, ולא יעזור כלום.

אנשים מהדור שלנו רבים אחד עם השני על שטויות, מתוכחים כל מיני ויכוחים, כאילו שאין בינינו קשר. הצוות הוא הצוות. זה התפקיד. אי אפשר לברוח מהתפקיד. אי אפשר לצאת מהצוות. גם ישראל "אף על פי שחטא – ישראל הוא". זאת אומרת, אם נניח יש לא עלינו מישהו

שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', ספר ויקרא, פרשת ויקרא תשפ"ד, ובשם ה' נעשה ונצליח.

וכמובן הנושא המרכזי – הנושא של הקרבנות. קרבנות, מלשון קרבה. יש תיקון ויש ניתוק – אותן האותיות. תיקון זה קרבה לה' יתברך. והפך מתיקון, זה ניתוק. "מעשיך יקרבוד ומעשיך ירחקוד".

הקרבנות באים כדי להעלות את הניצוצות, רפ"ח ניצוצות של קדושה שנפלו בעמקי הקליפה ועם ישראל צריך להעלות אותם. זה התפקיד. עם סגולה, עם נבחר – למה נבחרנו? להעלות את הניצוצות לעבודתו יתברך כדי להגיע למצב של תיקון עולם במלכות שד"י, שזו מטרת הבריאה. ויש קרבנות של הפרט, ויש קרבנות ציבור. ויש קרבנות קבועים: תמיד של בין הערפלים, תמיד של שחר.

עבודת הקרבנות היא על ידי כהנים לויים ישראל, ראשי תיבות כל"י. אז צריך להעלות את הניצוצות ולהשרות את שכינתו יתברך. שלושת הקוים: קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי. קו ימין – כהנים. קו שמאל – לויים. קו אמצעי – עם ישראל. בשלושת הקוים אנחנו מעלים את הניצוצות מהדומם צומח חי מדבר.

כל מה שה' עשה – עשה לכבודו. כל העולמות שייכים לו. הוא עושה מה שהוא חושב לנכון. הוא מצוה יתברך מה שהוא חושב לנכון ולטוב. והוא יודע את החשבון, והוא יודע את הדרך, ואין עוד מלבדו שידע את זה.

ולכן, אוי לו לאדם שמתגאה וחושב שהוא יכול לשפוט ולדון, חס וחלילה, את הנהגתו של ה' יתברך ואת תורתו של ה' יתברך ואת רצונו של ה' יתברך. כאשר תבוא הגאולה השלמה במהרה האמת תתברר, וכולם יבינו מה ה' רוצה, ואת אמינות התורה ואת תפקיד עם ישראל ואת תפקיד האומות ולמה היה צריך בית מקדש ולמה היה צריך קרבנות.

עכשיו אפשר ללמוד את הדברים האלה בקבלה, בתורת הקבלה, תורת האר"י, וגם כמובן ב'זהר' הקדוש. לא הכל

שיוצא לדת אחרת, הוא נשאר יהודי בשמים, החשבון שלו יהודי. יש לו עובר ושב, פלוס-מינוס, והחשבון שלו משפיע על החשבון של כולנו.

אם אחד מישראל חוטא, כל עם ישראל סובל מזה – כמובן, תלוי בחטא ובגודל הנשמה של האדם שחוטא, אבל כולנו אחראים על כולנו. ואי אפשר לברוח מזה, ואין מה לעשות. אי אפשר לשנות את זה. כל מי שניסה זה לא הצליח לו, ולא יצליח לו.

והצרות שאנחנו סובלים בתוך העולם הזה הם כדי לכפר על עוונותינו. כשיש בית המקדש ויש קרבנות זה מקל מעלינו, מקל מעלינו את הסבל הזה. אז מה הבהמה חטאה? למה קשור יחטאה או לא חטאה? – ככה ה' ציוה. הבהמות של ה' יתברך, הוא יכול לעשות אתם מה שהוא רוצה.

ובאמת אמרו חכמים שכל מה שעובר על הבהמה מרגע שמביאים אותה ושוחטים אותה וזורקים את הדם ומעלים את החלקים המתאימים על המזבח על האש – כל זה היה אמור לקרות לאדם שחטא. לכן צריך להרהר תשובה בזמן שמקריבים את הקרבן הפרטי, כן, כשבן אדם מקריב חטאת או אשם או מה שהוא מקריב.

דמים תמורת דמים – גם הדמים של הבהמות, וגם דמים של הכסף כי כמובן עבודת הקרבנות עולה כסף, גם לפרט וגם לציבור. כל המערכת המופלאה הזו של בית המקדש עולה כסף. "וַיִּצְדָּקָה תְּצִיל מִמֶּנֶת". אז בעוונותינו הרבים חרב בית ראשון, חרב בית שני והתפורנו בין האומות, ואנחנו ממתנינים שיבוא משיח ויציל אותנו.

אז זה הסוד של הקרבנות, שמעלים את הניצוצות ומכפרים על העוונות. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אין לנו תפיסה בו והשגה כלל. ויש לנו קצת תפיסה והשגה בהנהגתו, כי את זה הוא מגלה לנו בתורה – בפרד"ס התורה, פשט רמז דרש וסוד.

מי שלומד ומלמד רק את הפשט אז הוא הופך את התורה ליבשה ועניה. וזה גורם בסוף חלילה לחילול ה', כי לא מבינים את העומק של התורה ואת טעמי המצוות, הסיבות של המצוות. כשלומדים את הסוד מבינים הרבה יותר מהסיבות של המצוות – לא הכל, רק לעתיד לבוא נבין הרבה יותר, אבל בטח שהרבה יותר ממי שעוסק רק בפשט.

ולכן בדור הזה מצוה גדולה, קידוש ה', להסביר לעם ישראל קצת את הסודות של המצוות, כדי שהם יראו שהדברים הם לא סתם – אם כי אנחנו לא צריכים לקיים את התורה בגלל זה. אנחנו צריכים לקיים את התורה כי התחינו, נשבענו: "נעשה ונשמע". וזה נצחי.

ה"נעשה ונשמע" הזה – אי אפשר למחוק אותו. ההיסטוריה האנושית מוכיחה את זה. והיא תוכיח את זה עוד ועוד, עד שבסוף בגאולה השלמה תתברר האמת לגמרי: מה זה עם ישראל, מה זו התורה, מה זה המצוות, ולמה עבר עלינו מה שעבר עלינו, ומה החלק של אומות העולם בכל העניינים, מי תמך בעם ישראל ומי התנגד לעם ישראל – הכל רשום, והכל יתברר. ובינתים אנחנו צריכים להתחזק כדי שהגאולה תבוא ברחמים ולא על ידי יסורים, כי קשה לסבול את היסורים.

וכשאין קרבנות כתוב ש"שְׁלַחְנוּ שֶׁל אָדָם מִכֶּפֶר". שֶׁלַחְנוּ שֶׁל אָדָם, זאת אומרת, השולחן הוא כמו המזבח – אתה מכניס אורח ונותן לו לאכול על שולחןך, זה מכפר לך. אם אתה לא יכול להכניס אותו לבית, אז אתה נותן צדקה – זו הכונה, החסד, הצדקה, זה מכפר, מכפר על מה שאדם עושה.

חשוב מאד להרבות בחסד. גם לקבל כל אדם בסבר פנים יפות, זה גם חסד. יש גם חסד בהקשבה למישהו שסובל, ולעודד אותו זה גם חסד. ללמד מישהו תורה, זה חסד גדול מאד! זיכוי הרבים זה חסד הכי גדול. לא עלינו, הלויית המת וקבורתו, זה חסד, להשתתף בצער עם הבריות – הכל, כל הדברים הטובים, כל המעשים הטובים, כל זה מכפר לאדם, מכפר לאדם.

וה' יתברך רצה לברוא את העולם במדת הדין, "ראה שאין העולם יכול להתקיים" – "שיתף עמו מדת הרחמים". אז בית המקדש, זו בעצם מדת הרחמים, זה מרחם, זה מכפר – כי אם יש בורא עולם, כמובן יש, שדורש דברים, ולא עושים את מה שהוא אומר, אז הוא חייב להגיב.

אם אנחנו רוצים להבין במשל: נניח שיש איזו מדינה, יש שם מלך או שלטון והוא מצוה כל מיני דברים, אם העם לא עושה מה שהמלך או השלטון מצוה – אז נגמר הסיפור, 'אין מלך ללא עם'. עם ישראל הוא עם של המלך יתברך שמו, ולכן צריך לעשות מה שהוא ביקש, מה שהוא ציוה – ועבודת הקרבנות זה אחד הדברים, מתי שזה מתאפשר, מתי שעם ישראל זוכה אז יש את בית המקדש, כמו שאר המצוות. וזה לא תלוי בכלום.

אם המלך מצוה ולא עושים את מה שהוא אומר – זה חילול ה', כאילו עושים 'חללי' וגם 'חוליו' מה', מהמלך, כי לא שומעים בקולו, 'מרוקנים' אותו, את המלכות שלו. ולכן צריך לשלם על זה איך שהוא. אז אם היה צריך לשלם באופן אמתי – אוי ואבוי... בן אדם לא היה שורד שניה. לכן הוא שיתף מדת הרחמים, ובמקום שהבן אדם ילך, הבהמה הולכת. מבינים שזה רחמים?

מובן שהכל משמים. אם הבהמה סתם היתה רועה בשדה, אוכלת עשב ומתה, מה היה יוצא לה מזה? כלום. חיים פשוטים. ברגע שלוקחים אותה לבית המקדש, מקריבים אותה – אז היא מתה על קידוש ה', והיא עולה במעלות גדולות ועצומות. זה תיקון של הבהמיות ותיקון של הבהמה. זה לא נגד הבהמה. זה בעד הבהמה, זה לטובתה.

כשבן אדם עושה הפך רצונו יתברך הוא נותן כח לבהמיות. וכשמקריבים את הקרבן מתמעטת הבהמיות ומתעלה לעבודתו יתברך. במקום שהבהמיות תוריד את האדם מעבודת ה', תרחיק אותו, כשהיא משמשת קרבן היא מקרבת את האדם, מקרבת גם את עצמה לעבודתו יתברך. וזו העלאה גדולה בשבילה.

זאת אומרת, אם היינו רואים בבית דין של מעלה מה אומרת הבהמה שהקריבו אותה בבית המקדש, לעומת הבהמה שסתם מתה בשדה או אכלו אותה בלי לברך עליה או שחטו אותה בלי שחיטה כשרה – כל אחת מהבהמות האלה, נניח היינו רואים מה הן חושבות אחרי שנפטרו מהעולם הזה – אז היינו רואים שהבהמה שהוקרבה בבית

המקדש היא הכי מרוצה והיא מצטערת וכואב לה על האחיות שלה שלא זכו לזה. היא זכתה.

ואם לא זה, אז אם שחטו אותה שחיטה כשרה ואכלו אותה כראוי עם דברי תורה וכו' – אז גם זאת עלתה מאד, לעומת איזו נבלה או טרפה או שנאכלה סתם בלי שום תיקון.

מבינים? אז לפי הפשט יש אנשים שאוהבים מאד בהמות, לפעמים הם לא אוהבים כל כך אנשים. אז צריך להבין את הסוד של זה. והשר הממונה על הבהמות, המלאך בשמים שהוא אחראי על הבהמות, הוא הסכים לכל המהלך הזה, כי זה התיקון והעונג היותר חשוב לבהמה – העלאתה לדרגה של עובד ה', לדרגה של מסירות נפש לעבודתו יתברך.

וגם הכהנים, אם זה לא עוֹלָה, כן, אם זה לא קרבן עוֹלָה, אם זה קרבנות שאוכלים חלק מהבשר – אז באותו רגע החלק הזה שנאכל גם הופך להיות בדרגה של כהן. ואם אוכל את זה כהן גדול אז זה הופך להיות כהן גדול, כי הוא מצטרף לגוף של הכהן גדול, מסתם בהמה – היא עולה לדרגה של כהן גדול.

מבינים? אז זה הסוד של הקרבנות. לכן יש כל מיני סוגים של קרבנות שבאים לתקן תיקון שונה, דומה אבל שונה, תלוי על מה מדובר, על אילו עבירות, על אילו עניינים. כל דבר יש לו את הסיבה המדויקת. הכל רשום למעלה. רק אנחנו אין לנו השגה. יש לנו השגה כי יש את התורה הקדושה, ושמה כל זה כתוב. ולכן אנחנו שמחים בעבודתו יתברך. יהי רצון שכולנו נזכה לעשות נחת רוח לה' ולהעלות את כל הבריאה לעבודתו יתברך, תיקון עולם במלכות שד"י.

ובזמן שאין את בית המקדש, תלמידי חכמים וצדיקים שאוכלים, נניח בהמה – אז הם מעלים אותה מאד. יש צדיקים שהם בחינת מזבח – כל מה שהם אוכלים ושותים כאילו הוקרב על המזבח. לכן מצוה גדולה לפרנס תלמידי חכמים וצדיקים, כדי שהם יעסקו בעבודת ה' בשמחה

ובהתמדה, יוכלו לכוון את הכונות הקדושות, יוכלו לעשות את העבודה הנקיה. בן אדם שיש לו זמן להשקיע בעבודת ה' הפנימית באמת, בנוסף למצוות המעשיות, יכול להעלות את כל הבריאה. אם הוא היה צריך להיות עסוק למשל בהליכה לשוק להתפרנס אז הוא לא היה יכול, לא היה לו את הזמן לדבר הזה.

ולכן חשוב כל כך הדבר הזה, וזה מקיים את העולם. ויש דורות שזכו לקדושי עליון מיוחדים כמו האר"י הקדוש, כמו הבעש"ט, כמו הרשב"י – וכל הדור וכל העולם וכל העולמות התעלו בזכות צדיק אחד שהיה עוסק בעבודת ה' בתמידות, במחשבה, דיבור ומעשה.

לכן יש את הענין של חומרת ה'ביטול תורה'. כן, מה זה הענין של ביטול תורה? זה הענין של התמידות שצריך להתמיד בעבודתו יתברך כדי שיתקמו העולמות, לא רק שיתקמו – שיתקונו, ותצא מהכח אל הפועל כונת הבריאה ש'נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים', להשרות את שכינתו בקודש הקדשים ולתקן עולם במלכות שד"י.

וזה דורש את כל הכח, את כל הזמן, את כל הגוף, את כל השכל, את כל היכולת של האדם.

מובן שכדי להגיע לדרגה כזו צריך להתמיד כל החיים. זה לא משהו כמו ללמוד איזה מקצוע שלוש שנים, לקבל תעודה, תואר ראשון וללכת לעבוד – זה בסדר גמור, אבל כאן אנחנו מדברים על אנשים קדושים שצריכים להתעלות ולהעלות את העולם כולו. אז ככל שיש יותר לומדי תורה ועוסקים בתורה – מתוכם יצאו הקדושים האלה שיעשו את העבודה הזו שתתקן עולם במלכות שד"י באמת.

יהי רצון שכולנו נזכה! לחיים! לחיים! לחיים!

אנחנו בחודש אדר, בהילולה של משה רבינו. יהי רצון בזכות שיפוצו המעינות חוצה, פנימה, פנימה חוצה, ויתוקן עולם במלכות שד"י.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק ב'דרך עץ החיים'!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

'וצדיק ילבש'

פירוש על מגילת אסתר ובו באורים מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א על סוד הגלגול, תיקון שאול המלך ע"ה, חטא עץ הדעת ומלחמת הקדושה ביצר הרע הפרטי והכללי.

להורדה חינם לזיכוי הרבים:

<https://rachlin.org.il/Vetzadik.pdf>

"כל הענין של המגילה זה ללמוד כיצד ה' יתברך פועל בתוך הטבע, בתוך ההסתר. איך כל מה שהוא עושה, עושה לטובה, ואיך הוא מגלגל את העניינים."

מתוך 'וצדיק ילבש'
מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

מתוך נפשי – הכנה לפורים תשפ"ד והתחדדות ב'דרך עץ החיים'

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

"א אדר ב' תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

- א. החלף מסיכה!
- ב. התחפש לעצמך באמת!
- ג. מדוע אוכלים את האוזן של המן? – כי שאול המלך לא הקשיב ולא הרג את אגג. כדי להקשיב – שמור על אזניך.
- ד. ככל שהקליפה מתגברת יותר על הקדושה – סופה של הקליפה קרב במהירות.
- ה. יש לקרוא את המגילה בשמחה ובעצמה ולהכות בהמן כראוי! יש בכך סוד גדול!
- ו. "חמל העם על מיטב הצאן", כך אמר שאול המלך. שאול השתמש בשכל שלו, באומדן שלו, בלוגיקה – ולא קיים את ציווי ה' ית'! התיקון לזה הוא להגיע למצב "עד דלא ידע", פירושו לתקן את אשר עיוות שאול כאשר חשב שהוא ידע ושהעם ידע, "בהמה מה חטאה?! התיקון: 'חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע'.
- ז. הכעס מסלק את השכינה! לכן יש להזהר בפורים לא לכעוס.
- ח. יש אנשים שמייסרים אותך חנים? פשוט אינך יודע את החשבון ואת הסיבה ומדוע זה לטובתך. והם אינם יודעים שהם חטאו ולכן נבחרו לייסר אותך, בבחינת 'מגלגלין חובה על ידי חייב'. כך המן היה חייב.
- ט. "חרבונה זכור לטוב". השתדל תמיד להיות שליח טוב! שליח לדבר מצוה, שליח להצלת הכלל והפרט.
- י. כאשר אתה במצוקה קשה עם בעיות קשות, חששות ודאגות – אמור שלש פעמים: "ונהפוך הוא!" והמשך: "אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם".
- יא. המגילה באה לגלות לנו שהעולם אינו כפי שהוא נראה כלל. יש תמיד תהליכים נסתרים, רשעים נסתרים, צדיקים נסתרים – והעולם הולך ונתקן, בס"ד.
- יב. "והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה". כאשר יש גזירה קשה על עם ישראל ר"ל, הרשעים יושבים לשתות ושומחים, וכחות הקדושה נבוכים, עד שמרחמים משמים – ונהפוך הוא.
- יג. נהנו מסעודתו של אחשורוש, ולכן נגזר מה שנגזר, ר"ל. חייבים להזהר כל החיים לא להנות מסעודתו של אחשורוש, בכל סוגיה על ענפיה.
- יד. "ישנו עם אחד מְפָרְדִּים ומְפָרְדִּים". כאשר אין אחדות בעם ישראל – הקליפה מקטרגת ויש סכנה שהקטרוג יתפוס ח"ו. אחדות, רבותי, אחדות! ולא אחדות.
- טו. "הגם לכבוש את המלכה עמי בבית?! – זו עזות דקליפה. כנגדה, אם יש זכות – צריך עזות דקדושה. ואם אין זכות, בְּתַחְבֵּלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מִלַּחְמָה".
- טז. שאול המלך היה צנוע – ראה המקרה שבו הוא בא להסך רגליו במערה. ולכן המן נפל כאשר אחשורוש פסק: "הגם לכבוש את המלכה עמי בבית?! – וְהָמָן נָפַל עַל הַמֶּסָּה".
- יז. רשע יכין וצדיק ילבש. זה פלא פלאים, פלא פלאים!
- יח. נא להוריד מהאתר שלנו את ספרנו, פירוש על מגילת אסתר, הנקרא 'וצדיק ילבש', ותראו בו פלאי פלאים.
- יט. המסקנה ממגילת אסתר: המלחמה נגד היצר הרע הפרטי והכללי אינה פוסקת לרגע – לפעמים היא באופן נסתר, לפעמים באופן גלוי, ולפעמים באופן נסתר וגלוי ביחד. היא אינה נגמרת עד הגאולה השלמה. התעורר!
- יט. "מְשַׁלַּח מְנוֹת". עשיית חסד, נתינת מתנות, לשמח את הבריות ולכבד את הבריות – מועילים תמיד תמיד להמתקת הדינים ולביטול הגזירות. והם באים לתקן את "ישנו עם אחד מְפָרְדִּים ומְפָרְדִּים".
- כ. סעודת פורים כנגד שנהנו מסעודתו של אחשורוש. היצר הרע מנסה תמיד שתהנה משפע אסור ומעונג אסור, ר"ל. זה התחיל באכילה מעץ הדעת טוב ורע. ולכן שמור על כשרות מהודרת! ואל תהנה משפע מקולקל ומקולל. אל תהנה מאביזריהו דעבודה זרה!
- כא. "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה". הקליפה רוצה תמיד שהקדושה תכרע ותשתחוה, ראה סיפור 'חנה ושבעת בניה', ז"ע.
- כב. מרדכי היה בודק בשער המלך בכל יום מה שלום אסתר ואם כישפו אותה. זה תיקון לחטא אדם הראשון שלא שמר על חוה והיא הלכה לדבר עם הנחש, עד שהנחש החטיאה, ר"ל. יש לשמור על הלכות צניעות ויחוד בהידור! ואז ניצולים בס"ד מכל צרה והעולם מתקיים, ככתוב: "וצדיק יסוד עולם".
- כג. מדוע ימי פורים לא יתבטלו לעולם? – כי סיפור פורים כולל בתוכו את כל מסכת מלחמת היצר הרע הפרטי והכללי וסודות עליונים נוראים! זהו תמצות של כל סיפור הבריאה!

לחיים! לחיים! לחיים! פורים שמח! א גוטן פורים! עבדו את ה' עד דלא ידע!